

FUNDATIA ECUMENICA SFANTUL APOSTOL ANDREI

INSTITUTUL NATIONAL REZISTENTA PRIN RELIGIE®

CENACLUL < VALAHIA MARE >

Un dar ROMÂNULUI ABSOLUT - MIHAI EMINESCU - 2008, ANUL POETILOR MARTIRI ROMÂNI -

Lumina gândului lui Dumnezeu a odrăslit POMUL CREATIEI .
Din roua expresiei Sale au înflorit Muzica și Poezia .
Surâsul său a dat mireasmă înțelepciunii și sfințeniei , ca frumusețe absolută .
Omul este un dar de la Dumnezeu , Poetul fiind sublima Sa minune .
Doar iubind ca Dumnezeu , poetul este Poet , iar poezia sa frumoasă ca un psalm.
Bunul Dumnezeu a pus în plămada THRACO-DACO-ROMÂNĂ cultul pentru Frumosul absolut : Eroul , Martirul , Monahul , Preotul , Poetul , Artistul , Dascălul , Istoricul , Rapsodul .
Toată Creația lui Dumnezeu poartă floarea Sfântului Duh.
Parfumul sublimei FLORI a Duhului Sfânt este desigur și deplin Rugăciunea .
În ea își află izvorul toate Darurile Creației .
Sfântul Duh Insuși este RUGACIUNEA absolută. Rugăciunea (Imnul -Psalmul) luminează toate simțurile inimii , toate mișcărilor minții, toate cugetele sufletului .

Cântări și laude-nălțăm
Noi, Ție Unuia
Primindu-l cu psalme și ramuri
Plecați-vă neamuri,
Cântând Aleluia!

Christos a înviat din morți,
Cu cetele sfinte,
Cu moartea pre moarte călcând-o.
Lumina ducând-o
Celor din morminte!

Mihai Eminescu

Dumnezeu, ne-a dăruit în ultimii anii bucuria, ca din sufletul și înțelepciunea unor demni români, să răsară ADEVARUL –EMINESCU , astfel încât, oricine se așează la studiu cu dorința curată de a afla și a înțelege cine a fost cu adevărat Mihai Eminescu să poată discerne singur, ocolind cu grijă mistificarea, cel mai adesea interesată, dar și grație lipsei de interes în studiul izvoarelor documentare, precum și aroganța cea ascunzătoare de prostie și ipocrizie a altora.

<<Privind în urmă, prin ani, spre demersurile dr. Ovidiu Vuia, cel ce a scris cu atâta *curaj*, și mai ales *științific*, despre *boala și moartea Poetului, răsturnând teorii de mult împământenite*, instrumentându-și în axul ființei proprii, ca elemente decisive, profesiunea de medic specialist, cea de cercetător și, totodată, și de exeget literar, de creator artist – credința că și patria dar și Dumnezeu cere ca românii să facă lumină în acest caz, trebuie să recunoaștem ofranda supremă spre care a tins gestul său. Dacă cartea lui Ovidiu Vuia

a stârnit și stârnește multe controverse, critici de tot felul, important rămâne faptul că s-a încercat și se încearcă alungarea acelei *tăceri rușinoase* așternute peste moartea și cauzele reale ale ei în cazul marelui Poet.>>(PROLEGOMENE LA SPIRITUL ÎN CARE CREȘTEM-Prof. Univ. Dr. Ioan ȚEPELEA- Revista AGERO)

Complex, dominat de acuratețea științifică a specialistului, încununând un mare efort de documentare trecut cu modestie în plan secundar, studiul domnului dr.docent medic Ovidiu Vuia, reușește, după mai bine de un secol să spulbere definitiv dureroasa poveste a *Geniului*, lovit de < complementara > nebulie.

Au fost destui cei care au construit imaginea < Românului Absolut > (așa cum l-a numit pe Eminescu, inegalabilul senior al culturii românești, Petre Țuțea) prin creionarea unei hilare imagini duble, în permanentă mișcare și reconturare, între < accidentul > talentului –genial și călătoria în neant a unei minți, ce nu-și poate stăpânii propria genialitate.

Și, din păcate, am fost cu mult mai mulți, noi, cei care am acceptat drept adevăr această formidabilă minciună deoarece, pentru majoritatea românilor primul contact cu opera eminesciană s-a făcut prin intermediul programei școlare, iar școala românească era sclavul minciunii generale.

Faptul că, și în acest moment, manualele școlare nu oferă tinerei generații posibilitatea de a se informa corect cu privire nu numai la opera completă eminesciană, ci și la alte extrem de multe aspecte asupra cărora cercetări recente au modificat, uneori chiar desființându-le complet, adevărate mituri mincinoase, clișee false, este de o dureroasă și extrem de importantă actualitate.

Manipularea conștiinței copilului, a tânărului prin oferirea cu bună știință, în școală a unor informații care, dacă nu sunt false sunt cu grijă prelucrate pentru a conduce la un anumit mod de a înțelege mesajul, este în prezenta epocă modernă una dintre cele mai puternice arme, folosită cu știință sau doar din ignoranță și inerție, dar care poate conduce la o catastrofă intelectuală de proporți, cu nimic mai puțin dăunătoare decât zecile de ani de < spălare a conștiințelor > din perioada socialistă.

Din fericire, din această sfortare de a reduce inteligența românească la simpli receptori de manele-intelectuale, s-a născut firesc reacția sănătoasă de revoltă ce a condus la afirmarea unor excelenți scriitori, analiști tineri , loviți de Dumnezeu cu darul geniului, care mă fac să cred, în acest moment, într- o nouă ridicare a culturii naționale românești.

Respectul cu care ne îndreptăm astăzi spre înțelegerea și aducerea la lumină a adevărilor legate de mediul social ce avea să-și pună ampreta în mod esențial asupra creațiilor ultimului secol , pe care îl putem numii pe bună dreptate < secolul marilor poeți români > și pentru care Mihai Eminescu este nu numai deschizător de drum, dar în mod profetic și deschizător al căii sacrificiului de sine pentru rămânerea Neamului românesc sub acoperământul Harului Divin, mă îndreptățește să cred că jertfa lor, încă cu neînțeleasă poticnire , începe să primească locul binemeritat în istoria culturii românești.

Mă plec cu bucurie și admirație, dar și cu recunoștință de român, în fața efortului făcut de domnul doctor în economie, RADU MIHAI CRISAN, concretizat în mai multe studii dedicate personalității complexe a lui Mihai Eminescu, ca publicist și analist politic și economic, cel mai recent dintre ele < EMINESCU POLITIC > , Editura TIBO, 2007 fiind dăruită de autor, (încă o dovadă că adevărata elită intelectuală românească nu a fost și nu este dominată doar de meschinul interes financiar), pe suport electronic tuturor acelorora ce doresc să o studieze.

Cu siguranță, dezbaterea inițiată de Radu Mihai Crișan va continua mult timp deoarece, formidabila culegere de texte economice și politice ale celui ce avea să deschidă în mod inegalabil seria personalităților românești complexe, Mihai Eminescu, a

fost până în acest moment puțin cunoscută, și din păcate, supusă interesului politic de a nu se cunoaște.

După citirea volumului amintit , m-am surprins zâmbind, ascultând întâmplător la radio răspunsul unui cunoscut analist politic, precum că < din păcate analizele politice ale poetului Mihai Eminescu , sunt departe de se ridica la nivelul poeziilor, și de fapt ele au fost contrazise de viață în totalitate.> Rapid, mi-au răsărit în minte binecunoscutele sale versuri :< E ușor a scrie versuri/ Când nimic nu ai a spune ... >, deoarece era evident că respectivul nu avusese timpul necesar să citească și opera publicistică a celui mai mare jurnalist cu siguranță a epocii sale, dar care poate rivaliza oricând, prin universalitatea analizelor sale cu oricare jurnalist modern. Apoi, din cotlonul în care încerc în permanență să ascund hidoasa imagine a Conspirației împotriva neamului și culturii românești, a ieșit învingător , cu un zâmbet ipocrit atotstăpânitor, gândul că onorabilul meu contemporan, analist și jurnalist consacrat, știe adevărul la fel de bine ca orice trucidător pe ogorul culturii românești, dar că, așa trebuia să sune răspunsul, cel primit prin unda radio, în milioane de suflete de români curați care cu bună credință , ascultă și cred , de secole, ceea ce le spun domniile învățați , de la oraș.

Este cred, motivul pentru care, simt nevoia să mă plec și în acest an, cu aceeași pietate și dragoste, în ajunul aniversării nașterii Luceafărului românilor, în fața OMULUI , a ROMÂNULUI dar , mai ales, în fața LUPTĂTORULUI național Mihai Eminescu, lăsând să prindă viață un strigăt de revoltă și o chemare la luptă !

Să facem, toți cei care simțim că trăim grație ancorării conștiinței noastre în Sfântițitul Pământ de jertfa POETILOR purtători ai CRUCII NEAMULUI ROMÂNESC din anul 2008 , ANUL ADEVĂRULUI pentru cultura și poezia românească !

Să aducem, jertfa lor, ce le-a încununat geniul , din întunericul necunoașterii în lumina Soarelui pentru a cărei răsărire în fiecare vlăstar al neamului românesc s-au sacrificat !

Să-i cunoaștem, pe cei ce aveau să-i cinstească inegalabilului Mihai Eminescu talentul și formidabila iubire față de neamul său, românesc , prin propriul lor talent, dar și prin sacrificiul pentru păstrarea ființei naționale, dictat de testamentul eminescian :

<Singura rațiune de a fi a acestui stat, pentru noi, este naționalitatea lui românească. Dacă e vorba ca acest stat să înceteze de-a fi românesc, atunci o spunem drept că ne este cumplit de indiferentă soarta pământului lui.>(Mihai Eminescu

Mihai Eminescu, George Coșbuc, Lucian Blaga, Octavian Goga, Aron Cotruș, Alexandru Mateievici, Nicolae Labiș, Ion Barbu, Ion Pillat, Radu Gyr, Andrei Ciurunga, Nichifor Crainic, Zorica Lațcu- Maica Teodosia, Sandu Tudor- ieroschimonah Daniil, Traian Dorz, Ioan Alexandru, Vasile Militaru, Constantin–Aurel Dragodan, Virgil Mateiaș, Valeriu Anania- Mitropolit Bartolomeu, Constantin Opreșan, Valeriu Gafencu, Ionel Zeană, Sergiu Grossu, Vasile Blănaru- Flamură, Virgil Maxim, Vasile Voiculescu, Zahu Pană, Ion Omescu, Mihai Buracu, Aurelian Guță, Dumitru Oniga, Vasile Pânzaru, Pan Vizirescu, Virgil Vasiliu, Eugenia Adams- Mureșanu, Dumitru Bacu, Radu Budișteanu, Simion Lefter, Sfântul Ioan- Iacob Hozevitul, au ars alimentând cu propriile lor vieți tinere Rugul Aprins al demnității neamului românesc.

Fiecare dintre noi, de la simplul cititor al cuvântului scris de Ei, aleșii să sfințească jertfelnic ființa neamului românesc cu talentul lor, la toți cei care prin trudă și talent sunt demni purtători ai flăcării culturii românești avem datoria să aducem alături de noi, în viața de zi cu zi, dulcea și nobila povară a geniului lor, Poezia. Vom fi cu siguranță mai puțin singuri și mult mai puternici în lupta pentru existența noastră, pentru că Ei ne vor arăta Calea spre ADEVĂR și MÂNTUIRE .

< Te-au slăvit în cărți și în poeme/și te-au înălțat iconostas,/ca să fulgeri tânăr peste vreme, cu vecii de cremene sub pas.// Te-au crezut:gigantic Sfarmă-Piatră/care sparge piscul viforos,/și fierar înfierbântat, pe vatră,/vorbele călite sub baros.// Împărat, ți-au cris pe tâmple steme./Făt-Frumos,ți-au pus în mâini hanger./ Și-au cules,, din mâna ta, blesteme,/ viscole și răzvrătiri în cer...// Ci, netrebnic, eu adu-mec zării/pașii tăi pe unde te-au fost dus/ și-nsetat pe drumurile Țării /dibui urma ta de blând Iisus.//Caut picurii de sânge, neșterși încă,/ ai crucificării pe furtuni / și sărut lumina lor adâncă/ și-i ating cu mâni de rugăciuni.//... Nu, tu nu ești meșterul, nici cneazul,/ nu ești înstelatul împărat./ Sfâșiat ți-i pieptul și obrazul,/tu ești marele însângerat !//
Te-ncrustăm, zadarnic, în agată/și-n icoane noi pe flori de crin./Crinii nu vor stinge, niciodată,/ umbrele cununilor de spini.// Eu nu-ți pipăi steme și nici laur.../Numai rănile mă plec și ți-le strâng/ și le fac medalii mari de aur, -/ în genunchi, le-nchid în inimă și plâng.>
(Baladă pentru Eminescu- Radu Gyr, „Convorbiri literare” 15 Iunie 1939, la aniversarea a 50 de ani de la moartea lui Mihai Eminescu).

Radu Gyr, cel de-al doilea poet de geniu al neamului, avea să pășească implacabil pe aceeași cale a sacrificiului de sine pentru neamul său, avea să îmbrace aceeași cămășă a luptătorului jurnalist și să suporte cumplita povară a celor peste 20 de ani de întemnițare politică. Și asemeni lui au fost toți cei amintiți de mine.

Vă chem, pentru ca împreună să facem un necesar pas pe calea demnă a recunoașterii LOR de către noi, cei mulți și anonimi moștenitori ai testamentelor lor, pentru a-i omagia cunoscându-i !

Cenaclul VALAHIA MARE așteaptă să-i fiți alături în acest an pentru a răspunde împreună la întrebarea poetului –martir, Nichifor Crainic :

<< UNDE SUNT CEI CARE NU MAI SUNT ? >>

dar mai ales **<< CINE SUNT CEI CARE AU FOST SI SUNT ? >>**

prof.drd. GHEORGHE CONSTANTIN NISTOROIU

ValahiaMare@gmail.com